

staden foregaar. Den forekommer mig imidlertid rigtignok at være en forstandig, en klar og for alle Parter tilfredsstillende Maade. Den har ingenlunde været klar altid; Valgbesthyrelserne have gjort mange Knuder, inden man er kommen ind paa en ret Forstaelse af den; men ved de ministerielle Tilrettevisninger og Anvisninger, der i de senere Aar, navnlig i Begyndelsen af Fjersene og senere, have fundet Sted angaaende denne Sag, tror jeg, at den overalt nu følges efter en bestemt Ordren uden Misforstaelser, og jeg kan ikke skjønne rettere end, at vi maa gaa dertil. Man vil saae overordentlig mange Mlemper og Klager og Prøvl, hvis det er tilladt en Kommunalbestyrelse her og en Valgbesthyrelse hist at modtage en aaben Stemmeseddel. Naar Arbejdsgiveren forlanger det, kan det maaste blive bestemt, at Seblerne skulle være aabne, da Valgbesthyrelsen ikke kan sætte sig mod at modtage dem; en Anden kan sige, at saa maa de helst rullés sammen, naar de ogsaa kunne modtages saaledes. Det er aldeles urigtigt fra Lovgivningsmagtens Side at vedtage en Lov, der ikke bestemt udtrykker sine Tanker i den Henseende. Ere vi naaede dertil, have vi afhjulpet det Savn, der nu eksisterer ved den mundtilige Afstemning, og det er en farlig Veitemmelse at lade staa. Jeg tror derfor, at vi blive nok enige om en Lov og om en fornuftig Lov; thi naar Regjeringen, jeg vil sige et Par Maaneder før Landsstingsvalget skal finde Sted, udskriver Landsstingsvalg, fastsætter en bestemt Dag til Valgmandsvalg, f. Ex. en Maaned før Valgmandsvalget skal finde Sted, jeg vil sige her i Kjøbenhavn, saa kunne Valgerne ordne sig saaledes, at de kunne have Stemmegivningen gaaende fra Morgens til Aften i 6—8 Uger, saa de altsaa umuliggjøre Landsstingsvalgenes Udførelse til den af Regjeringen fastsatte Dag. Naar de skulle møde til Protokollen og mundtlig til den nævne — de ere ikke forpligtede til at aflevere nogen Stemmeseddel — Rækken af Navnene paa Valgmænd, som altsaa skulle nedskrives paa den i den nævnte Valglov foreskrevne Maade, saa nærer jeg ikke Tvivl om, at der vil gaa et Par Maaneder, fra Morgens til Aften, med Valg af Valgmænd, saaledes at Tiden for Landsstingsvalgene overskrives. Det skulde ikke undre mig, om man, naar der her fremsættes aldeles uangribelige Regler, Regler, som i det Hele ere sanktionerede af Lovgivningsmagten, navnlig med Hensyn til Hvradsvalgene i 1868 og tillige ved adskillige andre Valg, og man saa negtede at modtage saadanne af andre udenfor Sagen liggende

Hensyn, saa som Svar paa dette sagde: Ja, saa bruge vi den gamle Regel stringent og Ord til andet efter dens Bogstav, saa kan man jo se, hvad det fører til. Jeg paastjønner, at den ærede Minister har imødefømt det Krav som Situationen stiller til ham, ved dette Lovforslag, og jeg er særdeles glad ved de Ordførere, vi have haft her i Salen, for de Forandringer, man maatte ønske i denne Sag. Det er dette, jeg i Henshold til mine tidligere Udtalelser om dette Spørgsmaal har villet tillade mig at udtale.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag til den forestaaende anden Behandling indtaldtes til Mandag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Loven af 27de April 1883 angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fisteripolitiet i Nordspen.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 167).

Lovforslaget lættes under Forhandling.

Leth: Jeg vil begynde med at sige, at jeg er ganske enig med Tanken i det foreliggende Lovforslag, nemlig at Loven af 27de April 1883 foreløbig skal vedblive at bestaa, og jeg er ogsaa enig med Tanken i Lovforslaget derhen, at Loven af 27de April 1883 skal vedblive at gjælde, indtil Konventionen af 6te Mai 1882 i Haag, som den slutter sig til, maatte bortfalde. Jeg kan nemlig slutte mig til de Yttringer — det var ibrigt kun saa — som i den Retning faldt i Landsstinget, idet jeg heller ikke har hørt det Mindste om, at der er Noget, der har været misforvøiet med denne Lov og med Udførelsen af Konventionen, saaledes at der skulde være nogenformigt Grund til at forlade det Sted, man dengang tog. Men der er en anden Ting, jeg skal tillade mig